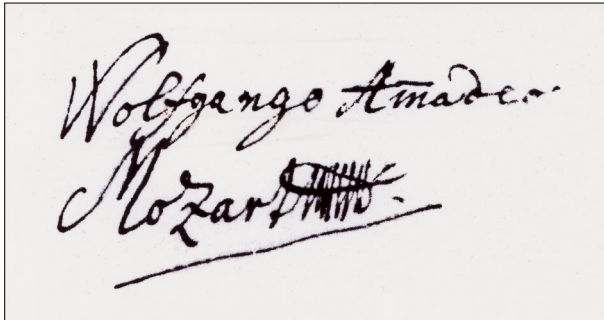

WOLFGANG AMADEUS

MOZART

BERÄTTELSEN OM ETT UNDERBARN

AV CHRISTINA ISRAELSSON

5.

Motgångar i Wien

Var det verkligen möjligt?

Salzburgs invånare pratade och spekulerade. Kunde man verkligen tro, att pojken var så där fantastisk, som Leopold skrutit om i sina brev? Han var ju bara 10 år. Talade Leopold sanning? Hade Wolfgang verkligen komponerat all den där musiken själv, eller hade Leopold hjälpt till? Vad skulle man tro? Hur skulle man få veta?

Leopold tyckte, att även Salzburg borde visa Wolfgang den respekt, han var värd. Fursten kunde gärna visa lite tacksamhet över, att de gjort reklam för hans hov ute i stora världen. Leopold tyckte, att fursten borde beställa musik av Wolfgang.

Leopold var pockande, fursten irriterad. Han skulle väl bli tvungen att beställa ett musikstycke av den lille kompositören! Men hur skulle han få veta, om pojken rodde uppgiften i land?

Fursten ville ha klara besked. Han satte Wolfgang på prov: Han gav honom ett kompositionsuppdrag och låste in honom med penna och papper i ett rum på slottet. Där skulle inte Leopold kunna hjälpa honom.

Om fursten hade tänkt sig att få tyst på Leopold med detta drag, så misstog han sig. Wolfgang klarade uppgiften med glans.

Och fursten blev mer än nöjd. Han beställde genast ett verk av Wolfgang: Han skulle komponera ett litet sångspel till en examensfest på universitetet.

Hela Salzburg följde med nyfiket intresse Wolfgangs förehavanden. Den kvällen sångspelet Apollo och Hyacinthus framfördes, var det trängsel i teaterlokalen. Alla var på plats för att äntligen få klarhet i, om pojken var så fenomenal, som det sagts.

Wolfgang satt själv vid pianot och dirigerade orkestern därifrån. Efter framförandet ville jublet aldrig ta slut.